

BASIS

Biuro Architektoniczne Sirojć i Szkółka

A: Wolbromska 7, 53-148 Wrocław
T. +48 71 723 23 22, T. +48 71 710 96 90
F. +48 71 723 23 18

Szkoła Muzyczna w Poznaniu

Idea

Budynki o funkcji kulturalnej, to budynki bardzo charakterystyczne w tkance miasta, tworzące jego wizerunek. Naszym zamierzeniem projektowym, oprócz spełnienia restrykcyjnych warunków zabudowy oraz rozbudowanego programu funkcjonalnego, stało się stworzenie obiektu czytelnego w otoczeniu, podkreślającego swój odmienny charakter funkcjonalny.

Nasza intencja projektowa i myślenie o swobodzie kreacji architektury budynku skonfrontowane z programem funkcjonalnym oraz warunkami zabudowy okazały się jednak nieosiągalne. Napotykanne sprzeczności doprowadziły nas jednak do idei, która pozwoliła na utrzymanie konsekwencji projektowej.

Ideą projektu stało się łączenie tego co w pierwszym momencie wydawało się sprzeczne – taka jest przecież natura muzyki. Rytm i melodia, dźwięk i cisza, racjonalność i instynktowność ...

Zainspirowani tym dualizmem postanowiliśmy połączyć ortogonalną siatkę konstrukcji z miękkimi liniami rzutów budynku i swobodną kompozycją elewacji, surowe monochromatyczne wykończenia budynku z ukwieconym wewnętrznym patio, otwartość z izolowaniem się...

BASIS

Biuro Architektoniczne Sirojć i Szkółka

A: Wolbromska 7, 53-148 Wrocław
T. +48 71 723 23 22, T. +48 71 710 96 90
F. +48 71 723 23 18

Urbanistyka

Budynek zaplanowany został jako zabudowa kwartałowa, czerpiąc tym samym z dobrych wzorców śródmiejskiego otoczenia. Taka typologia zabudowy pozwala również odizolować ukształtowane wnętrza urbanistyczne i stworzyć sprzyjające warunki dla aktywności związanych z muzyką.

Wejście główne do budynku usytuowane zostało od strony zbiegu ulic 28 Czerwca 1956r i św. Jerzego, gdzie ukształtowany został podcień poszerzający chodnik i zaakcentowany zaokrąglony narożnik budynku. Miejsce to, to także najniższy punkt topograficzny terenu przy ul. 28 Czerwca 1956r. gdzie postanowiliśmy zlokalizować poziom zerowy projektowanego budynku. Pozostałe wejścia do budynku oraz wjazd do parkingu podziemnego zlokalizowane zostały od strony ulicy Wierzbicice.

Projektowany budynek ma pięć kondygnacji nadziemnych i nie przekracza swoją wysokością maksymalnych rzędnych wyznaczonych w warunkach zabudowy. Dwie ostatnie kondygnacje w miejscu styku z istniejącą zabudową przy ul. 28 Czerwca 1956r. oraz przy zbiegu ulic św. Jerzego i Wierzbicice zostały cofnięte w stosunku do linii zabudowy tak aby nawiązać wysokością elewacji frontowej do sąsiedniej zabudowy.

Schemat ideowy elewacji

Architektura

Układ funkcjonalny budynku podzielony został w czytelny sposób w dwóch kierunkach – od strony południowej funkcje związane z salą koncertową i obsługą budynku oraz od strony północnej funkcje związane z dydaktyką. Im wyżej tym więcej w rzucie poziomym zajmuje funkcja dydaktyczna. Taki podział budynku zapewnił niezależność wejść do części dydaktycznej i koncertowej z jednoczesnym ich połączeniem w wyższych kondygnacjach. Układ funkcjonalny pozwala również na wydzielenie i odrębne funkcjonowanie części koncertowej i dydaktycznej.

Zmieniająca się ilość miejsca w rzucie poziomym budynku na funkcję koncertową wraz ze zwiększaniem się wysokości przełożona została na ukształtowanie przekroju budynku. Tarasowe zwiększanie się wewnętrznego patio w kierunku południowym tworzy bardzo korzystne warunki oświetleniowe zarówno samego patio na pierwszym poziomie, jak i tarasów na kolejnych poziomach.

Dzięki tak ukształtowanej bryle budynku uczucie odizolowania budynku od zewnątrz skonfrontowane zostało z wrażeniem szerokiego otwarcia na słońce i powietrze.

Komunikacja w budynku podzielona została na cztery zasadnicze części. Pierwsza z nich to korytarz zlokalizowany od strony ulicy 28 czerwca 1956r., który stanowić ma również bufor akustyczny pomiędzy ruchliwą ulicą i salami dydaktycznymi. Druga część komunikacji wewnętrznej budynku to korytarz zlokalizowany od strony wewnętrznego patio, obsługujący pomieszczenia dydaktyczne przyległe do znacznie cichszej ulicy Wierzbicice. Dzięki tak ukształtowanemu korytarzowi przechodzącemu z wnętrza na zewnątrz budynku potęguje się wrażenie otwartości budynku, pomimo jego izolacji. Trzecią część komunikacji stanowią foyer sal koncertowych, teatralnych, audycji i prób, i sal big bandów. Foyer przylegają do sal, które umieszczone są nad sobą od największej do najmniejszych tworząc układ tarasowy. Tym samym każde z foyer ma połączenie z dużym tarasem, który może pełnić różne funkcje – od rozwinięcia samego foyer do funkcji stricte rekreacyjnych a nawet jako widownia dla sceny umieszczonej w patio na pierwszym poziomie. Czwartą część komunikacji stanowią poziome i pionowe drogi obsługujące zaplecza sal koncertowych z dużą windą towarowo-osobową.

Sala koncertowa, jako funkcja nie wymagająca doświetlenia usytuowana została w południowej części budynku, przy styku z sąsiednią zabudową. Salę koncertową (oraz inne sale muzyczne i teatralne) od sąsiedniej zabudowy oddziela jednak bufor w postaci kulis lub komunikacji ogólnej. Dostęp do głównej sali koncertowej prowadzi przez wielofunkcyjny hall połączony z wewnętrznym partio budynku na kondygnacji pierwszej oraz na balkon sali z kondygnacji drugiej poprzez foyer połączone z tarasem rekreacyjnym. Sala przeznaczona jest dla 468 osób w tym 116 na balkonie oraz dwa stałe miejsca dla

BASIS

Biuro Architektoniczne Sirojć i Szkółka

A: Wolbromska 7, 53-148 Wrocław
T. +48 71 723 23 22, T. +48 71 710 96 90
F. +48 71 723 23 18

niepełnosprawnych. Dzięki demontowanym miejscom ostatniego rzędu widowni istnieje możliwość powiększenia ilości miejsc dla osób niepełnosprawnych do 10.

Akustyka sali jest ukształtowana poprzez optymalizację kształtu zapewniającego możliwie małą odległość między źródłem dźwięku a słuchaczami, możliwie mały kąt widzenia w kierunku słuchaczy, usytuowanie powierzchni kierującej dźwięk w pobliżu źródła dźwięku oraz zapobieganie koncentracji fal dźwiękowych. Adaptacje akustyczne wnętrza sali składają się z elementów kierujących i rozpraszających dźwięk na ścianach bocznych, sceny oraz balkonów. Kompozycja tych ustrojów jest skomponowana w swobodny sposób dając jak największą swobodę w kreowaniu akustyki wnętrza.

Detal

Charakterystycznym dla projektowanego budynku detalem jest sposób kształtowania jego elewacji. Racjonalna, ortogonalna struktura żelbetowej konstrukcji skonfrontowana została ze swobodnym rozlokowaniem przeszkleń elewacji tworząc wrażenie przenikania się warstw i jednocześnie łącząc w jedną kompozycję dwie sprzeczności. Przyjęta zasada kształtowania elewacji daje duże możliwości adaptacji zarówno do potrzeb funkcji która się za nią kryje, jak i do zabudowy sąsiedniej np. poprzez dopasowanie proporcji pomiędzy oknem i ścianą pełną. Największe przeszklenia elewacji zlokalizowane zostały w narożniku budynku nad wejściem głównym, akcentując tym samym strefę wejścia. Ciemny kolor okładziny elewacyjnej skonstrastowany został z jasną konstrukcją i jasnymi wnętrzami.

Wnętrza skomponowane zostały przy wykorzystaniu prostych wykończeń, zwracając uwagę oraz czerpiąc ze swojego atrakcyjnego ukształtowania względem zewnątrz, oraz samej formy budynku. Tak jak na zewnątrz okładzina elewacyjna nie zakrywa w całości konstrukcji tak we wnętrzach odsłonięte instalacje tworzyć mają charakterystyczny wystrój. Odsłonięte instalacje wentylacji zamiast osłonięte standardową srebrną folią proponuje się osłonić folią w kolorze mosiądzu przywołując tym samym skojarzenia z instrumentami dętymi blaszanymi.

Forma budynku z jego zaokrąglonymi narożnikami inspirowana jest również estetycznie światem instrumentów muzycznych. Skojarzenia z instrumentami muzycznymi doszukać się można także w rozszerzającym się w formie tuby patio.

Głównym wystrojem przestrzeni patio są umieszczone na każdym poziomie klomby kwiatowe o naturalnym polnym charakterze, które mają tworzyć atmosferę sprzyjającą odpoczynkowi.

Rok: 2014

Lokalizacja: Polska

Wielkość: 14000 m²

Status: Konkurs

Inwestor: Miasto Poznań

Zespół: Dariusz Sirojć, Krzysztof Szkółka, Aleksandra Omiotek